saavidt der er anket over, at der ikke i Betænkningen findes Momenter til Bedømmelse af, hvorvidt Udgifterne ved Opførelsen af en Anstalt som den nysnævnte vil kunne dækkes ved det anslaaede Beløb af 150,000 Kr., skulle vi oplyse, at Kommissionen i saa Henseende ganske har støttet sig til Sogneraadets egen Udtalelse i dets Andragende til Indenrigsministeriet af 12te April 1881, hvori det nævnte Beløb anføres som det, der vil udkræves til Anstaltens Opførelse.

Med Hensyn til, hvad der iøvrigt er anført mod det af Kommissionen opstillede Udgiftsbudget for Sundbyerne, finde vi Anledning til at gjøre den almindelige Bemærkning — som ogsaa tildels kan finde Anvendelse paa de alt fremhævede Indvendinger —, at den fremkomne Kritik efter vor Formening bygger paa den feilagtige Forudsætning, at det skulde være Hensigten at stille Sundbyerne som selvstændig Kommune saaledes, at Beboerne fik et berettiget Krav paa Indførelsen af samme kommunale Goder, som Kjøbstæderne yde. Ganske vist tro vi, at der bør og vil kunne tilveiebringes en forholdsvis bedre Tilstand i denne Henseende end den nuværende i Sundbyerne, naar Sognene adskilles, men paa den anden Side kunne vi ikke anse det Offer, som gjennem Husskatten vil blive bragt fra Skatteyderne i Sundbyerne, for saa betydeligt, at disse til Gjengjæld herfor kunne vente at se alle ønskelige Forbedringer indførte strax eller i Løbet af faa Aar. Naar saaledes Sogneraadet har gjort gjældende, at der vil paaføres Kommunen ikke ubetydelige Udgifter i Anledning af Overtagelsen eller Anlæg af Gader og Veie, jfr. § 9 i det i Kommissionsbetænkningen Pag. 8 ff. optagne Lovudkast, da maa det jo vel erindres, at det efter Kommissionens Forslag ingenlunde bliver nogen Pligt for Kommunen at overtage private Gader og Veie, men kun en Ret, hvoraf den kan benytte sig, saaledes at dette ganske vil kunne gjøres afhængigt af, om de fornødne Midler ere tilstede. Noget Lignende gjælder selvfølgelig de af Sogneraadet omtalte Forbedringer med Hensyn til Politivæsenet og Brandvæsenet. Hvad dette sidste angaar, skulle vi iøvrigt benytte Leiligheden til at henlede Opmærksomheden paa, at det næppe vil være umuligt for Kommunen at erholde Tilskud til dettes bedre Ordning af Landbygningernes Brandforsikring, der i de senere Aar har anvendt ikke ubetydelige Beløb til Fordeling blandt forskjellige Kommuner i dette Øiemed.

Vi have saaledes ikke kunnet tillægge den ovenfor gjennemgaaede Kritik af Kommissionens Overslag for Sundbyerne som selvstændig Kommune nogen væsentlig Betydning og tro i Overensstemmelse hermed, at de af Kommissionen paa Grundlag af Overslaget opstillede og af Vælgerne i Taarnby Sogn alt godkjendte Vilkaar for Sundbyernes Sogns Udskillelse af Taarnby Kommune ikke blot ere stemmende med Billighed, men ogsaa ville sætte Sundbyernes Sogn istand til med en Ordning af de kommunale Skatter som den af Kommissionen foreslaaede at tilfredsstille rimelige kommunale Krav, men det ligger selvfølgelig i Forholdets Natur, at de Beregninger, der i saa Henseende ere gjorte, ere støttede paa Formodninger, som, hvor velbegrundede de end ere, kunne vise sig paa et eller flere Punkter ikke at slaa til. Hvis der derfor kan paavises noget Middel til — uden at træde Taarnby Sogns Befolkning for nær — at tilveiebringe yderligere Betryggelse for Sundbyernes Fremtid, vil der være god Føie til at benytte det. Et saadant Middel haves ved at følge den af Ministeriet givne Anvisning om blandt Adskillelsesvilkaarene at optage en Bestemmelse om, hvilket Bidrag den eventuelle Taarnby Kommune skal yde til Sundbyernes Kommune i Tilfælde af Amagerbommens Nedlæggelse. Det er nemlig utvivlsomt, at Bommens Nedlæggelse, som alt paavist af Kommissionen, vil være af stor Betydning for Sundbyernes Udvikling, men at de ikke ville være istand til at undvære hele den Indtægt, der vil flyde af Bomindtraderne (af Kommissionen anslaaet til ca. 11,500 Kr. aarlig), men i Stedet derfor maa have Bidrag til Veiudgifterne ialtfald fra Taarnby Sogn, At dette Sogn billigvis bør yde et passende Vederlag for, at dets Beboere blive frie for at svare Bomafgift, er lige saa lidt omtvisteligt, som at det vil være forbundet med betydelige Vanskeligheder for de tvende eventuelle Kommuner at enes om dets Størrelse. Det vil følgelig væsentlig lette Bommens Nedlæggelse ad mindelig Vei, hvis dette Vederlags Beløb allerede fastslaas ved Sognenes Adskillelse.

Da det til Bestemmelse af bemeldte Ækvivalents Størrelse vil være af Interesse at se, hvorledes Afgiften for Passagen gjennem Bommen fordeler sig paa de forskjellige Kommuner paa Amager, have vi i denne Henseende indhentet Oplysninger, der gaa ud paa, at der aarlig

fra Sundbyernes Sogn betales i Afgift	c.	7,000 Kr.
„ Taarnby — — —	c.	5,000 —
„ St. Magleby — — —	c.	1,000 —
„ Dragør — — —	c.	2,000 —
	c.	15,000 Kr.